



KØBENHAVNS KOMMUNE

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, Teknik- og Miljøforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Kultur- og Fritidsforvaltningen, Socialforvaltningen, Børne- og Ungdomsforvaltningen, Økonomiforvaltningen

NOTAT

11-03-2010

Til udvalgene

Sagsnr.
2009-116302

Orienteringsnotat om forslag til ny organisering af samarbejdet med de almene boligorganisationer og mulighederne for at indgå en politisk aftale med de almene boligorganisationer

Dokumentnr.
2010-149059

Dette notat opridser baggrund, indhold og proces for det arbejde, kommunen har igangsat vedrørende en ny organisering af kommunens styring af og samarbejde med den almene sektor.

Problem

Tre forhold udfordrer de eksisterende strukturer for samarbejdet mellem den almene sektor og Københavns Kommune (KK):

1. Den historisk betingede udvikling af samarbejdet mellem den almene sektor og KK har ført til en struktur med flere indgange til kommunen, flere parallelle dialogorganer og uklare snitflader (jf. bilag 1).
2. Ændringerne i almenboligloven gør det nødvendigt at nytænke kommunens tilsyn med de almene boligorganisationer (jf. bilag 2).
3. Væksten i og udviklingen af de områdebaserede indsats (områdefornyelse og helhedsplaner) har nødvendiggjort en stærkere politisk forankring og en styrket forvaltningsmæssig koordinering af de områdebaserede indsats¹ (jf. bilag 3).

Løsning

Forvaltningerne har på baggrund af disse tre forhold udarbejdet et samlet fælles forslag til ny strukturer for samarbejdet mellem KK og de almene boligorganisationer og anbefaler tillige, at der indgås en ny overordnet politisk aftale med de almene boligorganisationer.

Center for Bydesign

Islands Brygge 37, 6. Sal
Postboks 447
2300 København S

Telefon
3366 3188

Telefax
3366 7139

E-mail
didnor@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009495044

www.kk.dk

¹ I 2008 gennemførte TMF og BIF i samarbejde med det davaerende Velfærdsministerium, Kommunernes Landsforening og Statens Byggeforskningsinstitut en omfattende analyse af de områdebaserede indsatser, kaldet "Den horisontale sjæle", som bl.a. afdækkede et behovet for politisk forankring og styrket forvaltningsmæssig koordinering ifht. de områdebaserede indsatser.

og til sociale problemstillinger af beskæftigelses-, integrations- og sundhedsmæssige karakter.

Der er ca. 55.000 almene boliger i Københavns Kommune svarende til ca. 20 % af alle boliger i kommunen. Den almene boligsektor udgør således en vigtig del af boligforsyningen med familieboliger, ældreboliger og ungdomsboliger. Det er også igennem de almene organisationer, at kommunen kan sikre f.eks. boligsocial anvisning og tilvejebringelse af pleje- og særboliger. En række af de almene boligafdelinger rummer imidlertid også en koncentration af sociale, trygheds- og integrationsmæssige udfordringer, som nødvendiggør både kommunale og fælles indsatser, og endelig har kommunen gennem bl.a. støtte og kommunale garantier en væsentlig økonomisk interesse i de almene boliger.

Samlet set investerer KK således ca. 115-125 mio. kr. p.a. i de almene boligområder og i de områdebaserede indsatser i form af midler til kommunal grundkapital, økonomiske bidrag til helhedsplaner samt områdefornyelser². Hertil kommer investeringerne fra de almene boligorganisationer, andre private aktører og Landsbyggefonden, som for sidstnævnte har ligget på ca. 90-125 mio. kr. i perioden 2007-2009.

Kommunens samarbejde med de almene boligorganisationer involverer således flere forvaltninger med Teknik- og Miljøforvaltningen (tilsyn med støttet byggeri og koordination af områdebaserede indsatser), Socialforvaltningen (boliganvisning og andre boligsociale indsatser) og Sundhedsforvaltningen (ældreboliger) som de primære aktører. Der har historisk udviklet sig en organisering med flere lag og flere indgange til kommunen og en til tider uklar opgavefordeling, som indebærer et behov for koordinering på tværs af forvaltningerne.

Ny almenbolig lov

Den 1. januar 2010 trådte der en ny lov om almene boliger i kraft, som gør det nødvendigt at nytænke kommunens tilsyn med de almene boligorganisationer. Loven medfører nemlig, at der skal indføres en proaktiv mål- og aftalestyring af de almene boligorganisationer, hvori der tages højde for de konkrete udfordringer i de lokale boligområder, så som manglende fritidstilbud til børn og unge, en uhensigtsmæssig beboersammensætning, høj kriminalitet, støj-/miljøproblemer og manglende fremtidssikring af boligerne m.v. (se også bilag 2).

Politisk forankring og administrativ koordination

Behovet for at nytænke samarbejdet med de almene boligorganisationer falder sammen med ønsket om en sterkere politisk forankring og en styrket forvaltningsmæssig koordinering af de områdebaserede indsatser.

² De økonomiske investeringer fordeler sig på følgende vis:

- Grundkapital til alment nybyggeri ca. 20 mio. kr. p.a.
- Områdefornyelser ca. 50 mio. kr. p.a.
- Helhedsplaner ca. 15 mio. kr. p.a.
- Ydelsesstøtte ca. 36. mio. kr. p.a.

De områdebaserede indsatser er karakteriseret ved, at de i betydelig grad udfordrer den kommunale organisering og evnen til at samarbejde, koordinere og skabe resultater i områderne på tværs af den normale kommunale ressortfordeling. En enstrenget struktur og en politisk forankring vil gøre det lettere for politikerne at være tæt på prioriteringen af f.eks. helhedsplanerne i de almene boligområder, som kommunen yder en væsentlig økonomisk støtte til. (jf. fodnote 1)

En simpel samarbejdsstruktur og én indgang til kommunen

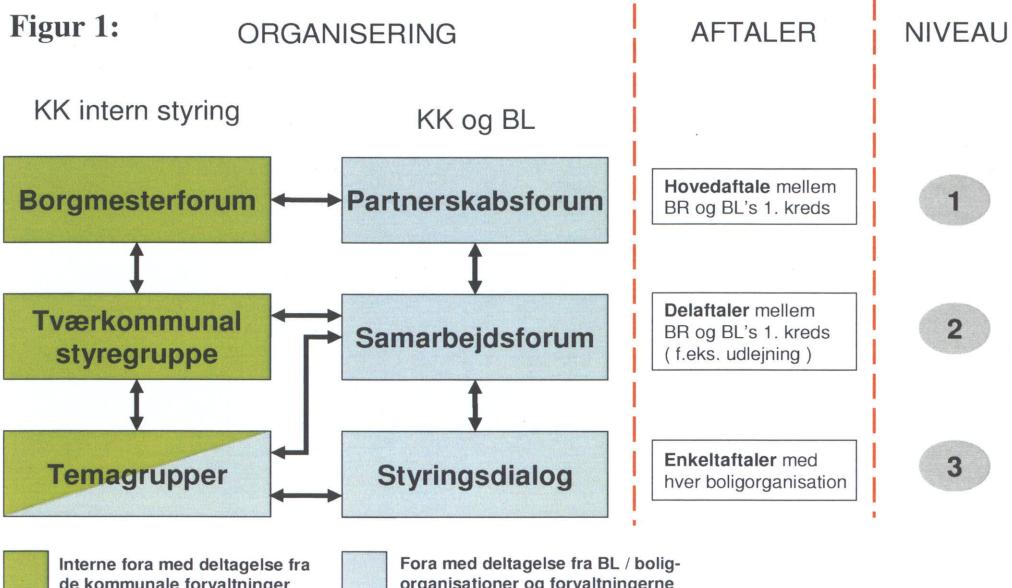
Hertil kommer, at der fra de almene boligorganisationer samt kommunalpolitisk og forvaltningsmæssig side er et udtalt ønske om at få skabt én indgang til kommunen, for derigennem at sikre bedre overblik, koordination og øget synergieffekt af de mange forskellige kommunale indsatser.

Da de tre problemstillinger er delvist overlappende, giver det mening at tænke en samlet løsning og benytte lejligheden til at lave én samlet ny organisering til erstatning for de eksisterende samarbejdsstrukturer - både i forhold til det interne samarbejde på tværs af forvaltningerne, og i forhold til det eksterne samarbejde mellem den almene sektor og kommunen.

Forvaltningerne vurderer således, at der skal fastlægges en ny struktur omkring samarbejdet internt i KK og eksternt i forhold til de almene boligorganisationer, og at der bør indgås en overordnet politisk aftale med de almene boligorganisationer.

Forslag til ny organisering

På baggrund af ovenstående har forvaltningerne udarbejdet en model for en ny organisering, der kort beskrevet består af et organisatorisk set-up på 3 niveauer, der afspejler et aftalemæssigt hierarki. Figur 1 nedenfor illustrerer modellen.



De væsentligste elementer i den nye organisering er:

- En *fælles struktur* for håndteringen af samarbejdet med de almene boligorganisationer om boligsociale og områdebaserede indsatser.
- En *politisk forankring* af samarbejdet med de almene boligorganisationer i form af et Borgmesterforum/Partnerskabsforum og en 3-årig **hovedaftale** mellem BR og BL's 1. kreds.
- En *enktere struktur*, hvor Kontaktudvalget og Samarbejdsorganet samles i ét forum - Samarbejdsforummet - således at alle kommunens indsatser i de almene boligområder samles i ét forum sammen med repræsentanter fra sektoren.

Det organisatoriske set-up indebærer, at de eksisterende samarbejdsfora, Samarbejdsorganet og Kontaktudvalget, nedlægges til fordel for et Samarbejdsforum, der organisatorisk kobles sammen med henholdsvis et Borgmesterforum og et Partnerskabsforum på niveau 1, en Tværkommunal styregruppe på niveau 2 samt et antal temagrupper og dialogmøder på niveau 3.

I relation til de eksisterende samarbejdsfora og -grupper omkring bl.a. udlejning og anvisning, boligsocialt samarbejde, tilpasning af ældreboligkapaciteten, styregruppen vedrørende områdebaserede indsatser m.v., betyder det, at de i givet fald vil blive indpasset enten i den Tværkommunale styregruppe på niveau 2 eller organiseret som temagrupper på niveau 3 under Samarbejdsforummet og den Tværkommunale styregruppe.

Til organiseringen kobles desuden en aftalemæssig rangordning. Der lægges således op til indgåelse af en overordnet politisk **hovedaftale** i form af en partnerskabsaftale mellem BR og BL's 1. kreds (niveau 1), efterfulgt af en række delaftaler mellem BR og BL's 1. kreds (niveau 2), som konkretiseres yderligere i enkeltaftaler mellem forvaltningerne og de enkelte boligorganisationer og -afdelinger (niveau 3).

Da det lovpligtige tilsyn med de almene boligorganisationer og arbejdet med helhedsplaner og de områdebaserede indsatser samt udlejningsaftalen om fleksibel udlejning, udbud af grundkapitallån til nye almene boliger m.v. ligger indenfor Teknik- og Miljøforvaltningens ressortområde, er det forvaltningernes fælles vurdering, at TMF bør varetage den overordnede koordinerende opgave og betjeningen af de nye fora i form af sekretariatsbistand m.v. Tillige er det TMF, der som led i det eksisterende tilsyn med de almene boligorganisationer, fremover vil forestå de årlige styringsdialogmøder med de almene boligorganisationer på såvel område- som individuelt niveau.

Partnerskabsaftale

Der er et fælles ønske fra kommunen og de almene boligorganisationer om at indgå en politisk hovedaftale mellem BR og BL's 1. kreds i form af en partnerskabsaftale. Formålet med en sådan aftale er, at kommunen og de almene boligselskaber i fællesskab fastlægger rammerne for, hvilke indsatser der skal prioriteres i relation til at sikre en positiv udvikling i de almene boliger og boligområder.

Forvaltningerne vil i den kommende fællesindstilling pege på, hvilke emner der med fordel kan indgå i en politisk hovedaftale. Det forslag til partnerskabsaftale fra BL's 1. kreds, som kommunen har modtaget, vil også blive indarbejdet heri.

Når den nye organisering og det nye aftale set-up er vedtaget af BR, vil den første hovedaftale blive udarbejdet.

Succeskriterier

Det er centralet, at der som en del af en politisk hovedaftale kan fastlægges klare succeskriterier, som der efterfølgende kan evalueres på. Afhængig af aftalens indhold vil de konkrete og mere målbare succeskriterier muligvis skulle knyttes til de underliggende delaftaler. Succeskriterierne kunne eksempelvis relatere sig til trygheden og beboersammensætningen i udvalgte almene boligområder, sikring af flere relevante tilbud til de unge i boligområderne, størrelsen af den boligsociale venteliste og/eller fysiske og miljømæssige forhold i og omkring de almene boliger.

Processen

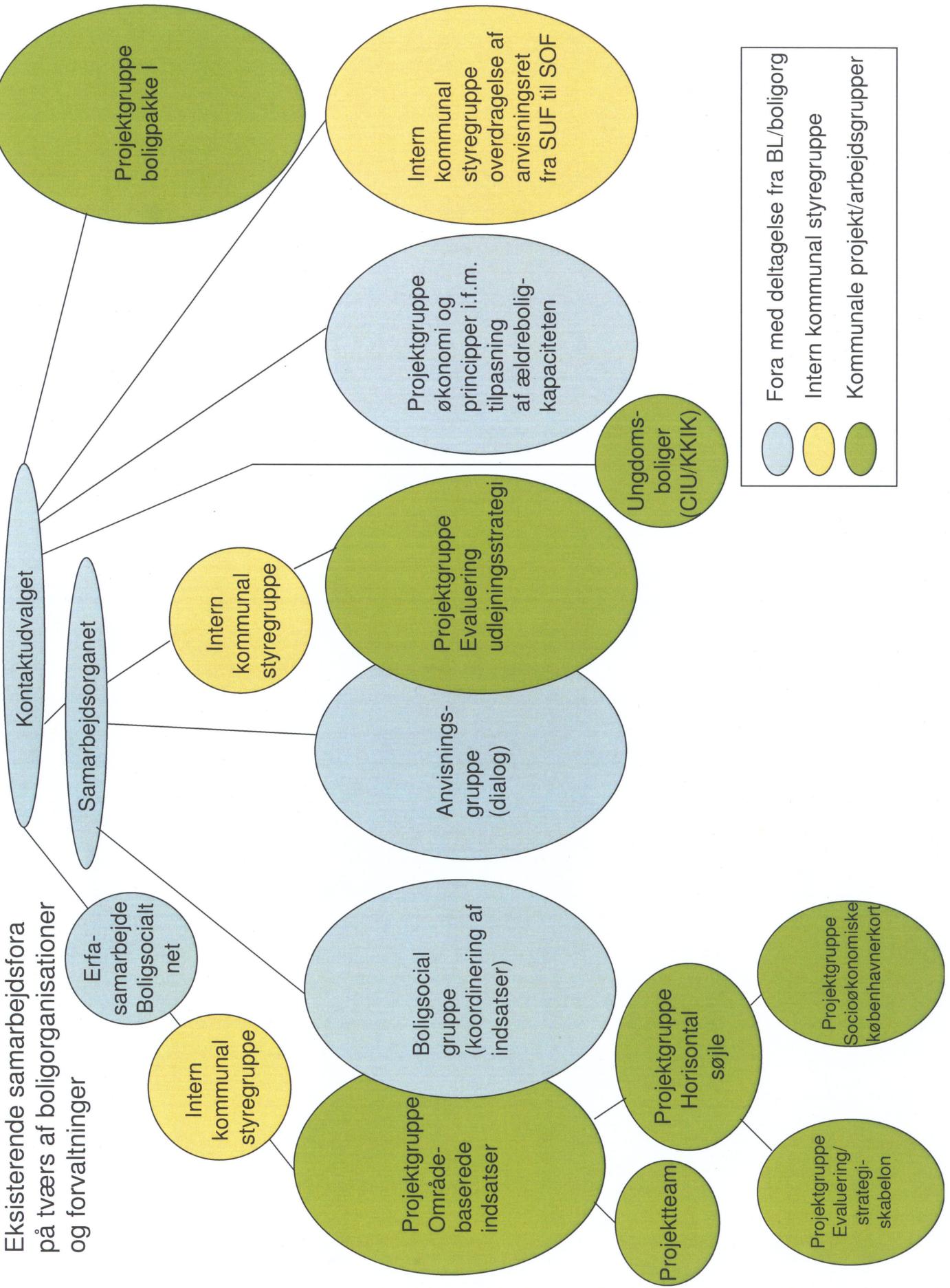
Arbejdet startede op i sommeren 2009, og det er målet, at der fremlægges en fællesindstilling om den nye organisering i BR inden sommerferien 2010. Processen kan i hovedtræk skitseres således:

Marts 2010	Orientering til fagudvalgene og lokaludvalgene
April - juni 2010	Fællesindstilling behandles i fagudvalgene
Juni 2010	Fællesindstilling behandles i BR
Aug. - dec. 2010	De nye samarbejdsfora træder i kraft, hovedaftale indgås for den første 3-årige periode, og styringsdialog med de almene boligorganisationer igangsættes.

Bilag

1. Illustration af nuværende samarbejdsfora
2. Almenboligreformen
3. ”Områdeindsats - på tværs af politikker”

Bilag 1 Eksisterende samarbejdsfora på tværs af boligorganisationer og forvaltninger





BILAG 2

Almenboligreformen
- kort beskrivelse af lovændringerne

11-03-2010

Sagsnr.
2009-116302

Dokumentnr.
2009-787880

Folketinget vedtog den 29. maj 2009 L208 om ændring af lov om almene boliger m.v.

Lovændringen har virkning fra 1. januar 2010 og indebærer omfattende ændringer af regelsættet for den almene sektor, særligt for så vidt angår tilsynet og samarbejdet med de almene boligorganisationer.

Fremover skal tilsynet med de almene boligorganisationer således basere sig på en model for mål- og aftalestyring, hvor dialog og samarbejde mellem kommunen og boligorganisationer er bærende elementer i en proaktiv og lokalt tilpasset udvikling af de almene boligområder.

Tilsynet skal tilrettelægges sådan, at der afholdes årlige styringsdialogmøder med hver boligorganisation / forretningsførerselskab i kommunen, hvor der opstilles fælles mål i aftaler parterne imellem.

De indgåede aftaler skal operere indenfor rammerne af nogle overordnede styringsmålsætninger for de almene boligorganisationer, der nu er skrevet direkte ind i lov om almene boliger m.v.

Styringsmålsætningerne er følgende:

- Boligorganisationen skal sikre en forsvarlig og effektiv drift af boligorganisationen og dens afdelinger.
- Boligorganisationen skal drage omsorg for, at de almene boligafdelinger er økonomisk og socialt velfungerende og fysisk fremstår i god og tidssvarende standard.
- Boligorganisationen skal i forbindelse med opførelse og renovering m.v. af almene boliger tilstræbe at få mest mulig værdi for de investerede midler. Byggeriet skal have en god arkitektonisk, teknisk, sundhedsmæssig og miljø- og energimæssig kvalitet. Omkostninger og husleje skal samtidig holdes på et sådant niveau, at boligerne kan påregnes udlejet efter deres formål.
- Boligorganisationen skal ved udlejning af boliger tilgodehædre grupper, som har vanskeligheder med at skaffe sig en passende bolig på almindelige markedsvilkår. Derudover skal en varieret beboersammensætning søges fremmet.
- Boligorganisationens ledelse skal udvise god ledelsesskik og arbejde for at fremme et velfungerende beboerdemokrati.

Center for Bydesign

Islands Brygge 37, 6.sal
Postboks 447
1505 Kbh. V

Telefon
3366 1254

E-mail
AD66@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009495044

www.kk.dk

Tillige skal samarbejdet og aftalerne tage højde for de lokale variationer i boligområderne og samtidig imødekomme behovet for langsigtede (og helhedsorienterede) løsninger, idet det af bemærkningerne til loven fremgår, at der i styringen af den almene sektor skal være større fokus på langsigtet udvikling og skabes større rum for lokalt tilpassede løsninger.

Formålet med reformen af almenboliglovgivningen ved at gå fra legalitetskontrol til en højere grad af mål- og rammestyring er bl.a., at gøre samarbejdet mellem kommunerne og de almene boligorganisationer mere effektivt, forebyggende og dialogbaseret end det er i dag.



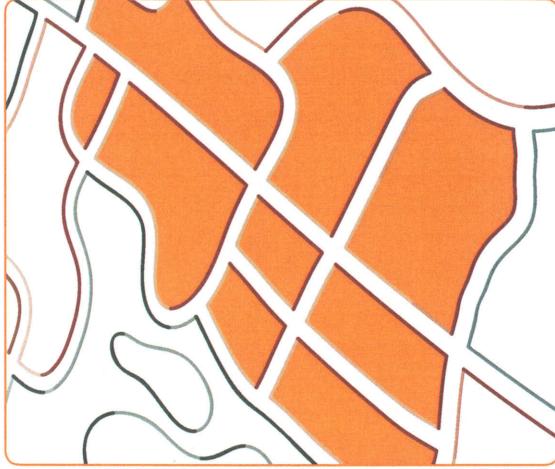
OMRÅDEINDSAT - PÅ TVÆRS AF POLITIKKER

DENNE FOLDER FORMIDLER RESULTATET AF PROJEKTET
“ET STRATEGISK UDVIKLINGS PERSPEKTIV FOR
OMRÅDEINDSATSER I KØBENHAVNS KOMMUNE!“



OMRÅDEINDSATS - PÅ TVÆRS AF POLITIKKER

Denne folder formidler resultaterne af projektet
”Et strategisk udviklingsperspektiv for område-
indsatser i Københavns Kommune.”



I projektet har Teknik- og Miljøforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune sammen med SBI kortlagt de barrierer, de to forvaltninger mødte i kommunens mange områdeindsatser.

Formålet med projektet har været at formulere konkrete forslag til, hvordan de mange projekter og tiltag kan koordineres bedre for at skabe mere synergি i samarbejdet. Folderen præsenterer resultaterne af projektet, krydret med eksempler fra andre kommuner med stor erfaring på området.

Projektet er gennemført i et samarbejde mellem Københavns Kommune, SBI, Indenrigs- og Socialministeriet og KL. Papiret er udarbejdet af Maj Green og Jannik Egelund, KL, i samarbejde med projektets styre- og arbejdsgrupper:

Heuga Madsen, Indenrigs- og Socialministeriet	Marianne Bjerre, Københavns Kommune
Ulrik Winge, Københavns Kommune	Jakob Eberholst, Københavns Kommune
Ulrik Brock Hoffmeyer, Københavns Kommune	Jørgen Dahl, Københavns Kommune
Dan Borberg Mogensen, Københavns Kommune	Anne L. Vestergaard, Københavns Kommune
Jan Salling Kristensen, Københavns Kommune	Thorkild Ærø, SBI
Stine Jensen, Københavns Kommune	Lars A. Engberg, SBI
Ida Nepper-Christensen, Københavns Kommune	

Udgivet af:
Indenrigs- og Socialministeriet

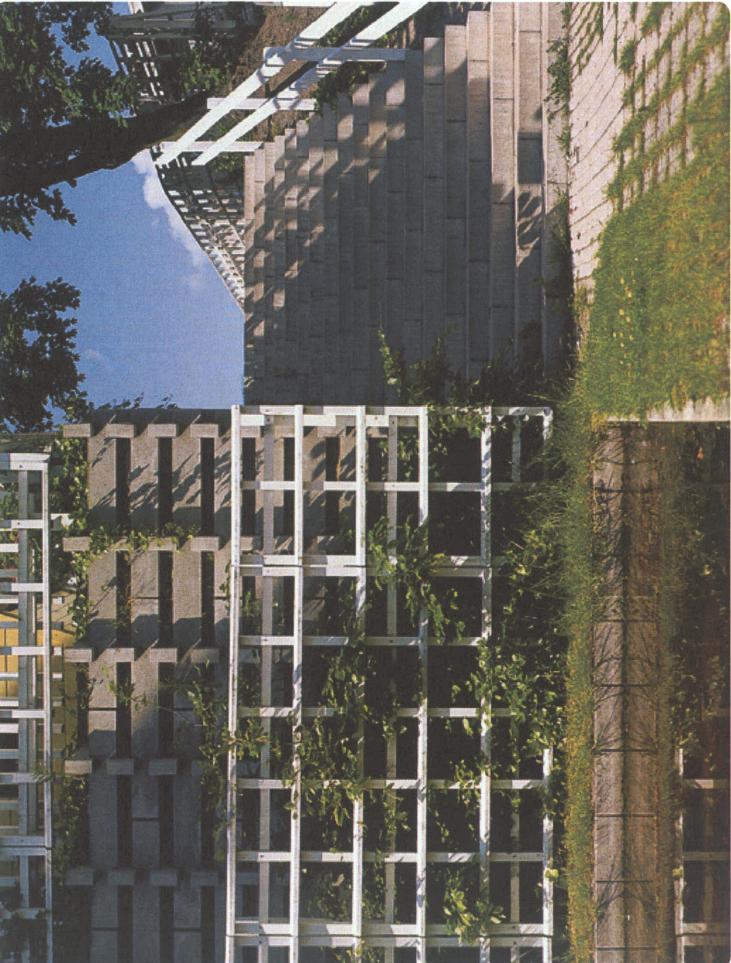
Holmens Kanal 22
1060 København K

Udgivet juni 2009
Oplag: 500

Fotos: Jens V. Nielsen og istockphoto
Tryk: Silkeborg Bogtrykkeri A/S
ISBN-nr.: 978-87-754-6620-7 (trykt version)
ISBN-nr.: 978-87-754-6622-1 (eletronisk version)

Publikationen kan bestilles hos:
Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22

1060 København K
Tlf. 3392 9300
E-post: plex@vfm.dk



ANBEFALINGER TIL EN STYRKET OMRÅDEINDSAT

RESULTATET FRA PROJEKTET I KØBENHAVNS KOMMUNE ER, AT OMRÅDEINDSATSEN SAMLET KAN LØFTES OG STYRKES GENNEM EN STRATEGISK INDSATS PÅ ALT SEKS INDSATSOMråDER:

Politisk forankring af områdeindsatserne

Det er et politisk ansvar at omsætte sektormål og mål for byens udvikling til en politisk ramme om områdeindsatser. I praksis er det oplagt at indrage området som politisk planlægningsramme i kommuneplanarbejdet. Det fremmer kommunens mulighed for efterfølgende at udnytte de forskellige støttemuligheder optimalt – og det giver et godt grundlag for at udvikle et tværgående samarbejde – såvel internt i forvaltningerne som med borgerne.

Fælles tilgang til borgersamarbejdet i områdeindsatser

Selvom de enkelte områders karakter, udfordringer og støttemuligheder varierer fra gang til

gang, så er det vigtigt, at kommunen formulerer en fælles tilgang til områdeindsatser. Det handler om en fast ramme om, hvordan samarbejdet med de eksterne aktører tilrettelægges. Det gør kommunen til en troværdig samarbejdspart, når den overordnede projektsstyring grøbes an på samme måde – uanset hvilken forvaltning, der står i spidsen for projektet.

Systematisk evaluering af områdeindsatser

Områdeindsatser trækker mange ressourcer – og løber over mange år. Det er kommunens opgave at sikre, at projekterne når konkrete resultater. Derfor er der brug for at opstille målbare mål – og for at følge løbende op på, om målene nås. Det er en forudsætning for at kunne justere på mål og projektindhold, hvor det er nødvendigt.

Dette vigtigt, at evalueringen sker i et tæt samarbejde med de eksterne aktører. Det styrker den fælles opfatelse af, hvor projektet er på vej hen – og det fælles ansvar for at nå i mål.

Vidensdeling på tværs

Hver enkelt forvaltning arbejder i – og ligger inde med vigtig viden om de forskellige områder – og hver enkelt forvaltning trækker på et eksternt netværk. Områdeindsatsen får de bedste betingelser, hvis den samlede viden bringes i spil. Det kræver, at viden om gangværende aktiviteter stilles til rådighed – f.eks. i en projektbank eller i et kommunalt netværk.

Formel organisering af områdeindsatser – på tværs af den kommunale organisation

Det er et ledelsesansvar at opbygge en formel organisering af områdeindsatserne, der sikrer koordinering og samarbejde på tværs af forvaltninger. Synergieffekterne af at arbejde områdebase er tydelige, hvis ledelsesniveauet ikke synligt understøtter, at det tværsektorielle arbejde skal prioritieres.

Projektrapporten "Den horisontale sagle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune" (SBI 2008:16)

Frømæsser de analyser, der førte frem til dette sammenhængende bud på en bedre koordinering af områdeindsatserne. Rapporten kan hentes på www.sbi.dk

Projektet i Københavns Kommune har resulteret i et nyt organisatorisk paradigme for koordinering af områdeindsatserne. Paradigmet indeholder seks elementer, der til sammen skal styrke forvaltningernes samarbejde om lokale områdeindsatser:

1. En fælles administrativ aftale
2. En styrkelse af bydelsniveauet som planlægningsniveau
3. En enstreget styringsstruktur
4. En fælles forhandlings- og aftalepraksis mellem kommune og aktører i områderne
5. Indførelse af en skabelon for målstyring af områdeindsatserne
6. Fælles data og vidensdeling

Projektrapporten "Den horisontale sagle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune" (SBI 2008:16) fremsætter de analyser, der førte frem til dette sammenhængende bud på en bedre koordinering af områdeindsatserne. Rapporten kan hentes på www.sbi.dk

PÅ TVÆRS AF POLITIKKER...

DET ER EN UDBREDT ARBEJDSFORM I KOMMUNERNE AT UDPEGE LOKAL-
OMRÅDER ELLER BYDELE, HVOR DER IVÆRKSÆTTES EN SÆRLIG OG
MÅLRETETTET INDSATS FOR AT GIVE OMråDET ET SAMLET LØFT.

Områdetilgangen har åbenlyse fordele:

- Den sætter et nærområde på dagsordenen
 - Den involverer nærområdets beboere
 - Den fremmer kommunens politikkordinering
 - Den samler kommunens aktiviteter på tværs af sektorer
- Sat på spidsen kan man sige, at områdeindsatsen handler om at løse mange problemer på ét sted – i stedet for at løse ét problem mange steder. Indsatserne bliver afgrenset af en geografi frem for et problem. Indenfor en afgrenset geografi

arbejder man med f.eks. beskæftigelse og integration, børn og unge, sundhed og attraktive udearealer på én gang – i erkendelse af, at både problemer og løsninger hænger sammen på tværs af kommunens politikområder.

Kommunerne anvender områdetilgangen i mange sammenhænge: Områdefornyelse og kvarterløft under byfornyelsesloven, helhedsplaner i almene boligområder, byomdannelse og landsbyindsatser. Variationerne er mange – ligesom de enkelte projekters udformning varierer fra kommune til kommune – og fra projekt til projekt.

Det er en udfordring at arbejde helhedsorienteret på tværs af politikområder. Der er tradition for, at kommunerne formulerer politikker og mål for sektorområder. Når et nærområde så sættes på dagsordenen, bliver kunsten at tænke de mange forskellige mål ind i en samlet strategi.
Ingen kan være i tvivl om, at det er den rigtige måde at arbejde på. Borgerne i nærområdet tænker ikke i sektorer – men i, hvad der skal til, for at deres nærområde får et løft. Men samtidig erkender de fleste, at dét at arbejde på tværs er lettere sagt end gjort.

DEFINITION AF OMRÅDEINDSATS

”En områdebaseret indsats er en helhedsorienteret og fremskudt indsats, hvor kommunale og ikke-kommunale parter samarbejder om at udvikle og gennemføre en udviklingsstrategi, som gennem målbare indsatser i et geografisk afgrenset område styrker borgernes livskvalitet og gør området mere bæredygtigt.”

Citat, projektrapporten ”Den horisontale solle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune”

Som oftest er en områdebaseret indsats understøttet af, at kommunen kan finde medfinansiering fra byfornyelsen, Landsbygefonden eller andre programmer og fonde. Det åbner mulighed for en ekstra indsats, men samtidig betyder det, at projektet underlægges specifikke krav om f.eks. indsatser områder, organisering og afdannering. Det er kommunens opgave at sikre, at det er de lokale behov – og den kommunale politik, der bliver retningsgivende, samtidig med at de forskellige krav for at opnå støtte imødekommes. Og det bliver yderligere kompliceret, når mange forskellige støtteordninger skal bringes i spil i ét og samme nærområde. Kunsten bliver at undgå

”puljestryring” – men at lade støttemidlerne understøtte kommunens mål for byens udvikling og den strategi for områdets udvikling, som kommunen formulerer sammen med borgerne.





uden for kommunens mure. Det kan handle om almene boligorganisationer, som ønsker at arbejde med helhedsplaner og støtte fra Landsbyggefonden, eller det kan handle om grundejere, lokale foreninger m.fl., som vil kunne orientere sig i de bypolitiske udmeldinger om, hvad kommunen ønsker at prioritere og samarbejde om (byfornyelse, byomdannelse, områdedeltkt.). Samtidig giver de politiske udmeldinger et godt udgangspunkt, når den konkrete dialog og samarbejdet skal i gang.

De bypolitiske udmeldinger betyder, at kommunen kan indtage en offensiv rolle i forhold til at styre de mange forskellige støttemidler derhen, hvor behovet er størst. Og det betyder, at kommunen melder klart ud i forhold til mål og forventninger i relation til de projekter, der skal i gang. Det minimerer risikoen for, at borgerne engagerer sig i samarbejdet med forventninger, som kommunen ikke kan indfri.

OMRÅDET SOM POLITISK PLANLÆGNINGSRAMME

AT VÆLGE ET OMRÅDE SOM PLANLÆGNINGSRAMME FOR KOMMUNENS INDSATSER EN DISCIPLIN, DER UDFORDRER PÅ MANGE NIVEAUER – OGSÅ DET POLITISKE.

Det bedste afsæt for områdeindsatser er, at politikerne ikke kun formulerer mål for de enkelte sektorområder – men også sætter mål for byens samlede udvikling og pejlemærker for, hvordan målene nås. En sådan ”bypolitik” kan f.eks. omhandle:

- En prioritering af hvilke by- og boligområder, der er politisk ønske om at i gang sætte en eks-traordinær indsats
- Udmeldinger om hvad det er for temaer, man fra politisk hold ønsker at arbejde med i de forskellige nærområder
- Principper for borgerdeltagelsen og rammer for det kommunale engagement

”Analyserne viser, at der er behov for at skabe mere klar sammenhæng mellem politiske målsætninger og lokale områdeindsatser. Forvaltningerne efterlyser, at det politiske niveau mere tydeligt fastlægger principper og målsætninger for indsatsen i de udpegede områder. Koordineringen af de forskellige indsatser styrkes, hvis det politiske mandat fremstår tydeligt og tænkes ind i den lokale proces med at udvikle mål, strategier og sammenhæng i indsatserne.”

Udrag, projektrapporten ”Den horisontale sagle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune”

OMRÅDEINDSATS KRÆVER ORGANISERING MED OMTANKE

NÅR ET NÆROMRÅDE SÆTTES PÅ DAGSORDNEN, ER DET NETOP FOR AT SÆTTE IND MED EN BRED VIFTE AF AKTIVITETER – PÅ TVÆRS AF KOMMUNENS ALMINDELIGE SEKTORVISE INDSATS.

”Flere forvaltninger har bidraget med medfinansiering til planen, og det er positivt. Men når samarbejdet skal konkretiseres, ligger det primært på projektteamets bord; ingen af de deltagende forvaltninger tager på eget initiativ opgaven op. Kontorcheferne i styregruppen er orienteret om, hvad de har lovet at bidrage med til hver helhedsplan. Men de har endnu ikke taget hui på en diskussion af deres målsætnings for indsatser...”

Frugterne af en områdeindsats kan først for alvor høistes, hvis kommunen lægger energi i at bringe de forskellige forvaltninger og enheders erfaringer, netværk og ressourcer sammen i projekterne. Det sker ikke af sig selv – det kræver en bevidst indsats.

Udrag, projektrapporten ”Den horisontale sagle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune”

Mange kommuner har erfaringer med, at en projektleder for områdeindsatsen løbende kontakter de relevante kolleger, når der opstår behov for at koordinere. Her er risikoen, at projektet kun for alvor forankres hos projektleddelsen. De øvrige forvaltninger vil ofte opleve projektet som en ekstra belastning, der lægger pres på den sparsomme tid.

Områdeindsatsen udfordrer den kommunale organisation. De færreste kommuner har stærke traditioner for at arbejde sammen på tværs af forvaltninger, afdelinger og politiske udvalg. Der er ikke formelle rammer for, hvordan beslutninger træffes på tværs af de enkelte forvaltningers prioriteringer og budgetter. Derfor er det nødvendigt at etablere en formel organisering om samarbejdet. Københavns projekt lægger op til:

- En styregruppe for områdeindsatsen – sammensat af ledelsesrepræsentanter fra de forskellige forvaltninger og afdelinger
- En politisk følgegruppe med repræsentanter fra de forskellige fagudvalg
- En arbejdsgruppe med de projektansvarlige fra de forskellige forvaltninger/enheder
- En styrkelse af bydelsniveauet som planlægningsramme

Anbefalingen fra projektet i København er at etablere en permanent organisering af samarbejdsatsen. Det er nødvendigt for at styrke den fælles bevidsthed om de politiske mål for byens udvikling – og skabe rammer for en løbende dialog om, hvem der kan bidrage med hvad i en integreret indsats.

- aktivere lokale menneskelige og økonomiske ressourcer til løsning af problemerne

Læs mere om Odense Kommunes Boligstrategiske Sekretariat på www.kld.dk/boligpolitik

Samtidig er det nødvendigt at fremme vidensdelingen – såvel på ledelses- som medarbejder niveau – og forvaltningen og enheder imellem. Hvilke politiske mål er der formulert for de forskellige sektormråder, hvilke strategier og handlingsplaner er der udarbejdet, og hvilke aktiviteter er i gang? Hvordan arbejder man sammen med borgerne? Hvilke resultater er nået, og hvad er de gode og dårlige erfaringer? Jo større kommunen er, og jo flere områdeindsatser der er i gang, jo større bliver behovet også for at sætte koordinering og vidensdeling i system. Erfaringen er, at alle områdeindsatser har gavn af en formel organering, der kan sikre, at der samarbejdes på tværs af kommunens forvaltninger og politikområder.

EKSEMPEL: BOLIGSTRATEGISK SEKRETARIAT I ODENSE

Odense Kommunes områdeindsats er forankret i et boligstrategisk sekretariat i Borgmesterforvaltningen. Sekretariatet har tre medarbejdere og har til opgave at koordinere de boligpolitiske sager og kontakten til bl.a. staten og boligorganisationerne. Sekretariatet:

- koordinerer kommunens tværgående politik og indsatsen (integration, boligbosætning)
- Udarbejder strategier for - og koordinerer indsatsen
- Skaber overblik, indhenter viden og dokumentation
- Udarbejder analyser omkring bosætningsmæssige forhold og indsatsmuligheder
- Udarbejder ansøgninger om ekstern finansiering sammen med fagområderne
- Medvirker til at fastholde et forpligtende samarbejde med boligorganisationerne

Læs mere om Høje Taastrup Kommunes indsats på www.hrk.dk

dårlige erfaringer? Jo større kommunen er, og jo flere områdeindsatser der er i gang, jo større bliver behovet også for at sætte koordinering og vidensdeling i system. Erfaringen er, at alle områdeindsatser har gavn af en formel organering, der kan sikre, at der samarbejdes på tværs af kommunens forvaltninger og politikområder.

EKSEMPEL: BOLIGSOCIALT UDVALG I HOJE TAASTRUP

Høje Taastrup Kommune har nedsat et Boligsocialt Udvalg, der tager sig af det boligsociale område-samt integrationsindsatsen. Udvalget arbejder med overordnede visioner, målsætninger og indsatsområder – og inddrager Arbejdsmarkedudsvalget/Social- og Sundhedsudvalget, Børne- og Ungdomsudsvalget, Fritids- og Kulturudvalget samt Åndredreudvalget. De forskellige fagudvalgs udarbejder strategier, handleplaner og succeskriterier, der skal bidrage til at omsætte de overordnede visioner og målsætninger fra ord til handling. Den overordnede målsætning er ”Social bæredygtighed i boligområderne”, herunder at:

- forbedre vilkårene og mulighederne for de svage grupper i boligområderne
- forbedre boligområdernes attraktivitet, omdømme og konkurrenceevne
- forhindre, at problemerne koncentreres i bestemte boligområder
- aktivere lokale menneskelige og økonomiske ressourcer til løsning af problemerne

Læs mere om Vejle Kommunes ”Byen i balance” på www.noerremarken.dk

EKSEMPEL: BOLIGTEMAPLAN I VEJLE

I 2003 vedtog Vejle Byråd en boligtemaplan, der bl.a. indeholdt mål om en mere varieret beboersammensætning i de almene boligområder og en tilkendegivelse af, at kommunen vil ”tænke i helheder og inddrage indsatser fra andre politikområder” for at nå målet.

Efterfølgende er projektet ”Byen i balance” sat i gang. Projektet udvikler og prøver nye metoder og samarbejdsformer, der kan styrke en koordineret indsats i et udvalgt byområde. Området er sammensat af almene boliger og entamfamilies ejer- og andelsboliger.

Kommunen har efterfølgende nedsat et Udviklingssekretariat under kommunalidirektøren, hvor projektet nu er forankret. I 2007 besluttede kommunens § 174 udvalg for landdistrikter og nærdemokratit at anvende erfaringerne fra ”Byen i balance” i landdistriktsudviklingen.

Læs mere om Vejle Kommunes ”Byen i balance” på www.noerremarken.dk

- de eksterne parter om kommunens forventninger til det samarbejde, der skal i gang. Det er vigtigt at undgå, at borgerne møder forskellige tilgange til processen og indholdet i samarbejdet – alt efter hvem i kommunen, de er i kontakt med.



BREDT SAMARBEJDE OM AT NÅ RESULTATER

ET CENTRALT ELEMENT I OMRÅDEINDSATSEN ER BORGERNES AKTIVE INDDRAGELSE – FRA IDÉERNE FØDESTIL PROJEKTETTER GENNEMFØRT.

Kommunen har ansvaret for at etablere en god dialog. Dialogens afsæt er på den ene side kommunens overordnede mål – og på den anden side borgernes lokalkendskab og ønsker til områdets fremtid. Kommune og borgere er gensidigt afhængige i forhold til at kunne gennemføre et projekt, der sætter ind, hvor skoen trykker – og som kan sikre, at lokalområdet i sidste ende tilføres nye kvaliteter.

Mange kommuner henter inspiration til borgerrinddragelsen i områdesatsser i ”empowerment”-tankegangen, altså i tankengen om at sætte folk til at handle selv. Det handler om at sætte fokus på områdets styrker og ressourcer og skabe rammer og sammenhænge, som understøtter områdets selvstændige evne til

at skabe bevægelse og udvikling. Dilemmaet her, at kommunen på en gang har som mål, at der er borgere, der skal definere områdesatsen – og samtidig må styre processen og projekterne, så de spiller sammen med kommunens politik og prioriteringer. Det er vigtigt, at de mange ressourcer, der investeres i indsatsen, omsættes til konkrete resultater.

Der findes ikke én idealmødel for, hvordan kommunen ”bør” tilrettelægge samarbejdet og følge op på, at målene nås. Alligevel kan der være god fornuft i at definere nogle principper for – og medtælle til, hvordan kommunen arbejder med borgerrinddragelse, effektmålinger osv. Det giver de enkelte projektledere i kommunen en sikkerhed at operere ud fra – og det sender klare signaler til

- Områdesesekretariater, der er bemandedet med ent projektansættere eller udstationerede medarbejdere, og som løbende udvikler samarbejdet med aktørerne i områderne.

EKSEMPEL:

§17.4 UDVALG I AALBORG

Aalborg Kommune har nedsat et udvalg efter styrelseslovens §17, stk. 4, som ramme om kommunens samarbejde med de almene boligorganisationer. Udvalget er sammensat af rådmænd fra fem sektorforvaltninger, socialchefen og afdelingslederen fra ”Støttet Boligbyggeri” i kommunen samt fem repræsentanter fra de almene boligorganisationer.

Udvalget er nedsat i erkendelse af, at de kommende års udfordringer i de større boligområder kun kan løses gennem samarbejde. I kraft af at hele kommunens magistrat på nær borgmester og forsyningsrådmænd deltageri i udvalget, er der skabt grundlag for, at alle relevante emner kan drøftes på højt niveau – og bæres videre gennem de fem forvaltninger, byråder og de stående udvalg. På i praksis anlægger en tværsektoriel og helhedsorienteret tilgang til samarbejdet med boligorganisationerne. Rådmændene deltager i styregrupperne for de helhedsprojekter, der er i gang i en række almene boligområder i kommunen.

Læs mere om Aalborg Kommunes §17.4 udvalg på www.k.dk/boligpolitik

Uanset hvordan modellen ender med at se ud, så er det et mål i København at etablere en fælles skabelon for, hvordan mål, milepæle, indsatser og succeskriterier præsenteres fra projekt til projekt.

Projekter i København har ledt til en fælles erkendelse af, at der vil være klare gevinst i at afstemme, hvordan de forskellige forvaltninger og enheder tilrettelægger og styrer de mange områdeindsatser. Derfor arbejder man nu videre med at udforme en fælles procedure for, hvordan man vil organisere samarbejdet med eksterne aktører. Der indgår flere elementer i overvejelsene:

- Styregrupper for områdeindsatserne, sammensat af bredt udsnit af kommunale og lokale repræsentanter.
- Koordinationsgrupper, der sætter rammen om det praktiske samarbejde i nærområderne – og fungerer som bindelæn mellem kommune og lokale arbejdsgrupper.
- Kvarterkonferencer som et fast element i områdeindsats. På kvarterkonferencer kan projektdeltagere, borgere, politikere og embedsmænd mødes og diskutere de lokale udviklingsindsatser.

Det skal give alle parter et systematisk grundlag for at styre områdeindsatsen.

Unset hvordan det brede samarbejde om områdeindsatsen organiseres, så er det at stor betydning, at kommunen og de eksterne aktører har fælles billeder af områdets udfordringer – og af de overordnede mål med indsatsen. Det handler om et grundigt forarbejde – og det handler om at tænke i en løbende evaluering af indsatsen. Det skærper bevidstheden om, at det er et fælles ansvar, at projektet hele tiden bevægger sig i den rigtige retning.

Strategiskabelonen for helhedsplaner i København

Der er allerede gjort de første erfaringer med at systematisere en løbende evaluering af områdeindsatsen i København. I forbindelse med helhedsplaner i almene boligområder har kommunen afprøvet en ”strategiskabelon”, der udarbejdes som et fælles dokument mellem projektledderen, forvaltningerne og boligorganisationerne. Skabelonen opnår målsætninger, milepæle og

succeskriterier for de forskellige delprojekter, helhedsplanen er sammensat af, og kobler dem til overordnede politiske målsætninger. Målet er, at strategiskabelonen skal styrke arbejdet med helhedsplanerne på flere måder:

- kommunikations- og samarbejdsredskab
- redskab til forventningsafstemning
- fælles sprug og ramme, der formidler kompleks information
- redskab til at målrette/begrænse de ressourcer, der anvendes til løbende evaluering
- redskab til at korrigere og styre indsatserne i en dialog mellem mange parter lokalt og kommunalt.”

Det er et vigtigt element i strategiskabelonen, at den ikke bare beskriver de forskellige delprojekters mål og succeskriterier – men også knytter dem sammen med kommunens politiske målsætninger. Det styrker gennemsueligheden på tværs af indsatsområderne.

Et andet vigtigt element i skabelonen er den præcise formulering af milepæle og succeskriterier. Det betyder, at alle parter med skabelonen i

hånden løbende kan samle op på, om de ønskede effekter opnås eller udebliver. Hvis udviklingen løber den gale vej, må strategi og aktiviteter justeres. Løbende evaluering forbedrer muligheden for at optimere resultaterne i sidste ende.

EFFECTIV OG STRATEGISK PROJEKTSTYRING

Integrationsministeriet udsendte i 2006 en vejledning i effektiv og strategisk styring af projekter. Vejledningen giver konkrete anvisninger på, hvordan man:

- formulerer præcise mål, som er styrende for indsatsen
- udarbejder en strategi for, hvordan man vil nå målene
- udvikler præcise indikatorer for succesfuld målopfyldelse
- mäter løbende på effekter gennem dataindsamling og vurdering af præstationer der på en enkelt side sammenfatter problem, mål, aktiviteter, resultater mv. for et projekt. Skemaet kan bruges som dialogredskab mellem projektdeltagere på linje med den skabelon, der er under udvikling i Københavns Kommune.

Hent integrationsministeriets vejledning ”Effektivt og områdeindsatser i Københavns Kommune” på www.nydanmark.dk

På sigt er det et mål, at skabelonen også skal i brug i samarbejdet med de mange lokale projektdeltagere. Det kræver en detaljeret diskussion af milepæle og succeskriterier at udfylde skabelonen. Hvis både kommunen og lokale parter deltager i den proces, vil det skabe et klarere fælles billede af projektkindholdet. En skabelon, der kun indeholder de milepæle og succeskriterier, der er opnået enighed om, er et godt grundlag for, at alle parter tager medansvar for at nå i mål.

Læs mere om strategiskabelonen i projektrapporten ”Den horisontale sjæle – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune.”



ET FORBEDRET BESLUTNINGSGRUNDLAG

SOM POLITIKER HAR MAN BRUG FOR AT VIDE, HVORDAN DE FORSKELLIGE BY-DELE OG BOLIGOMRÅDER UDVIKLER SIG FOR AT KUNNE PRIORITERE, HVOR DER ER BEHOV FOR EN SÆRLIG INDSATS – OG HVAD INDSATSEN I GIVET FALD SKAL RETTE SIG IMOD.

Og man har brug for at kunne følge med i, om den indsats, der så sættes i gang, rent faktisk også har den ønskede effekt. Det samme behov har man som leder og medarbejder i kommunen.

Viden om de forskellige områders udvikling er også et stærkt redskab i dialogen med borgerne. Det kan være med til at konkretisere, hvorfor kommunen prioriterer, som den gør – og det kan være med til at kvalificere dialogen om, hvor det er vigtigt at sætte ind med nye aktiviteter.

I de fleste tilfælde er der da også formuleret indikatorer for de enkelte områdeindsatser. En række kommuner er dog gået i gang med en mere generel måling på boligområders udvikling. Det gør det muligt at sammenligne de forskellige områder – også selvom der ikke er iværksat særlige indsatser. Og det giver et langt bedre beslutningsgrundlag, f.eks. når nye tiltag er i støbesken – og i sammenhæng med, at kommunen skal udarbejde kommunestrategi og kommuneplan.

Generelle målinger af områders udvikling kan især blive et stærkt redskab i områdeindsatsen, hvis forskellige forvaltninger og enheder samarbejder om at udvikle et ”bybarometer”, der inddrager målinger på flere forskellige politik-områder.

Samtidig er der behov for at dele viden om de projekter, der er i gang. De fleste kommuner har igangsat områdeindsatser på mange forskellige sektorområder – uden at de nødvendigvis er koordinerede. For den enkelte projektleder vil det være en styrke at kunne trække på kolleger i andre forvaltninger og enheder, som allerede

er i gang med en indsats i et udpeget område. Det gælder f.eks. i forhold til at trække på det netværk, der er etableret i området – og den viden, der er til stede, om områdets særkende og potensialer.

En vej til stærkere vidensdeling om områdeindsatser kan være at oprette en ”projektbank”, hvor alle projektbeskrivelser stilles til rådighed, eller at tænke i hvordan informationer om igaangværende projekter kan inddarbejdes i journaliseringspraksis, GIS-kortlægning osv.

”Et Bybarometer med tilhørende projekt-database, opdelt efter hvilke politiske målsætninger de enkelte projekter falder ind under, kan forbedre koordineringen og samarbejdet på tværs af sektorer omkring de projekter, der er i gang i de forskellige områder. Det vil være en fordel, hvis forvaltningerne kan dele både data og de omkostninger, der er forbundet med dataindsamlingen.”

Uddrag fra projektrapporten ”Den horizontale øje – et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune”

I København har Beskæftigelses- og Integrations-forvaltningen udviklet et ”integrationsbarometer”, der måler løbende på den politiske målsætning om at fremme integration på seks områder:



- styrke det tværgående forvaltningssamarbejde og områdeindsatser - bl.a. gennem dialog om forvaltningen oprettet en Projektbank, der samler information om alle igangværende integrationsprojekter - herunder succeskriterierne for hvert enkelt projekt. Alle de områdeindsatser, som forvaltningen er involveret i, indgår i projektbanken.
- understøtte muligheden for at prioritere udsatte bydelssstrategier

Teknik- og Miljøforvaltningen i København har sammen med SBI om at udarbejde et "socioøkonomisk Københavnerkort", der for alle bydele – og på rodeneveau måler på boligstandard, sundhed, integration, børn og unge samt etniske kvinder og en social indikator. Nu overvejer man sammen med Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, hvordan det socioøkonomiske kort kan understøtte områdeindsatserne. Overvejelserne går bl.a. på, at kortet kan:

- understøtte muligheden for at prioritere udsatte bydelssstrategier

Det er en stor opgave at udvikle og opdatere et sæt af indikatorer, der indfanger bydele og områders trivsel og udvikling. Men erfaringen er, at et by-barometer tjener mange gode formål, når det først er på plads. Det giver både politikere, forvaltninger og projektdeltagere et langt bedre beslutningsgrundlag. En vigtig del af at udarbejde et barometer er at diskutere redskabets begrænsninger. Det er ikke hele sandheden, der kan indfanges af indikatorer – men de kan give et vigtigt bidrag til et fælles billede af, hvor skoen trykker – og hvor en indsats leder til resultater.

EKSEMPEL: DET BOLIGSOCIALE AALBORGKORT

I 2002 etablerede Aalborg Kommune "Netværkskoordinatorerne" som en enhed, der bl.a. fik til opgave at "holde øje" med kommunens boligområder og tage initiativer til særlige indsatser. Netværkskoordinatorerne har udviklet "Det boligsociale Aalborgkort", der samler data for at belyse boligområdernes trivsel og udvikling.

Kortet indeholder data i følgende kategorier: befolkning, boliger, indkomst, sociale forhold, erhverv og beskæftigelse samt til- og fraflytning. Data er til rådighed på fire niveauer: Hele kommunen, socialområder, nærområder og udvalgte boligområder. Datagrundlaget er Danmarks Statistiks KAS statistikker, suppleret med "Statistikiske nogletal på boligområder". Kortet er tilgængeligt på kommunens intranet – og er dermed til rådighed for alle ansatte.

Kortet er interaktivt med mulighed for at zoome ind på luftfoto niveau. Forskellige oplysninger, som f.eks. de kommunale distriktsgrænser, kan klikkes frem på kortet.



EKSEMPEL: BOLIGSOCIAL ÅRSRAPPORT I HØJE TAASTRUP

Siden år 2000 har Høje Taastrup Kommune udgivet en boligsocial årsrapport, der giver et helhedsorienteret billede af de enkelte boligområders udvikling. Rapporten mæller på parametre som f.eks. hustjeniveau, fraflytningstfrekvens, kontanthæps-modtagere, aldersfordeling, nationalitet og familietyper.

Årsrapporten gør det muligt at sammenligne udviklingen i de forskellige almenne boligafdelinger, ligesom rapporten tegner et billede af den boligsociale situation for den almenne sektor samlet – og for den ikke-almenne sektor. Rapporten er et aktivt redskab i kommunens tilrettelæggelse af områdeindsatser i samarbejde med nærområdernes aktører.

Årsrapporten er tilgængelig på kommunens hjemmeside og er en vigtigt redskab i kommunens samarbejde med bolligområderne.

Læs mere om Den boligsociale Årsrapport i Høje Taastrup på www.htk.dk

Læs mere om Aalborgkortet på www.klk.dk/boligpolitik

GENVEJE TIL MERE INSPIRATION

Københavns projektrapport "Den horisontale søje
– et strategisk udviklingsperspektiv for koordinering af områdeindsatser i Københavns Kommune"
(SBI 2008:16) kan findes på www.sbi.dk

De nævnte eksempler i denne pjece er uddybet på www.kl.dk/boligpolitik
AlmenRapport 2: "Samarbejde mellem kommune og boligorganisationer – fire modeller med
erfaringer fra Vejle, Herning, København og Herlev" kan findes på www.almennet.dk
På Indenrigs- og Socialministeriets hjemmeside www.ism.dk findes blandt andet rapporten
"Den almene boligsektors fremtid".



Indenrigs- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22, 1060 København K
Tlf 33 92 93 00
Fax 33 93 25 18
vfm@vfm.dk
www.ism.dk